

Alkotmánybíróság
az első fokon eljáró bíróság útján

B u d a p e s t
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1830-0/2018</u>	
Érkezett: <u>2018 DEC 13.</u>	
Példány: <u>3</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>2</u> db	<u>51</u>

17.

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
6.	
FŐLAJSTROMSZÁM DÓIRATON:	
Postán/Gyűjtőládán/Személyesen/E-mailen/Faxon/Érkezéssel/Kézbesítéssel	
Érkezett:	<u>2018-11-27</u>
PÉLDÁNY:	<u>3</u> IV
MELLÉKLET:	<u>2x4</u> KÖZTUK. AMEON
FŐLAJSTROMSZÁM:	<u>191030887/11</u>
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A

[REDACTED] ügyvédi meghatalmazás: I/1. számú melléklet),
figyelemmel Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikke (2)
bekezdésének d) pontjára, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a
továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszti elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikke (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítélete és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítélete alaptörvény-ellenes és az Alaptörvény 24. cikke (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése alapján azokat semmisítse meg, mert sértik a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és ellentétesek a jogbiztonság elvével [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés].

Az indítvány indokolásaként az alábbiakat adjuk elő.

I. Pertörténet, tényállás

I.1. Hatósági határozat

1. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatósága (a továbbiakban: NAV) jogelődje 2412116182. iktatószámú, 2015. novemberi határozatával (E/2. számú melléklet) helybenhagyta azt az elsőfokú adóhatósági határozatot, mely áfa adónemben jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg az Indítványozó terhére a 2010. február időszakra, valamint adóbírságot szabott ki. A határozat szerint a vizsgált időszakban az Indítványozó egyes belföldi termékértékesítései fiktív gazdasági események voltak, azok adókijátszásra irányultak, és az Indítványozó tudott vagy tudnia kellett volna arról kellő körültekintés tanúsítása esetén.

I.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete

2. Az Indítványozó keresete nyomán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította Indítványozó keresetét.
3. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítélete (I/3. számú melléklet) lényegében az alábbi megállapításokra jutott:
 - a) A NAV vizsgálatok azt állapították meg, hogy az Indítványozó felé számlát kibocsátó társaságok nem rendelkeztek sem gabonával, sem a gabonakereskedelemhez szükséges tárgyi és személyi feltételekkel, adóbevallási kötelezettségeiket minimalizálták. A gabona léte sem volt megállapítható, továbbá a beszállítók beszállítói fantomizálódtak. Az áru léte, szállítása, tárolása nem bizonyított. Indítványozónak az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) ítéleteire való hivatkozásai kapcsán kiemelte a bíróság, hogy a beszállítók beszállítóinál feltárt hiányosságok, illetve tárolási, szállítási körülmények az EUB gyakorlata szerint a kellő körültekintés hiányát nem alapozhatják meg, ugyanakkor ezen körülmények alapján a gazdasági esemény fiktitvása megállapítható. Nem fogadta így el az elsőfokú bíróság felperes azon kifogásait, hogy az ügyletek nem voltak fiktívek.
 - b) A beszerzések kapcsán megállapította a bíróság, hogy beszerzést az Indítványozónak kell bizonyítania iratokkal. Amelyik beszerzés nincs bizonyítva, az nem vehető figyelembe.
 - c) A NAV eljárása megfelelt a C-446/15. Signum Alfa ügyben előírt követelménynek. A bíróság szerint jogszerű az a NAV álláspont, mely szerint az áru hiánya esetén okszerűen tudnia kellett e hiányról az Indítványozónak, és a kellő körültekintés ilyenkor kizárt.¹ Másrészt a NAV vizsgálta az objektív körülmények² alapján az Indítványozó kellő körültekintésének kérdését is.
 - d) Irreleváns, hogy az Indítványozó szerint a határozat ellentmondásos abban, hogy az Indítványozó hozta létre vagy az Indítványozó érdekében hozta más létre a számlázási láncolatot, mivel a NAV határozata az Indítványozó terhére nem alkalmazott megemelt bírságmértéket.

¹ Lásd az ítélet harmadik oldal utolsó bekezdését, és negyedik oldal első bekezdését.

² Ezen objektív körülmények: (i) az Indítványozó tulajdonosai nem ismerték M. R.-ot, (ii) M. R. ellentmondásosan nyilatkozott, (iii) M. R. nem volt jelen az áru felrakódásánál, nem ellenőrizte az áru minőségét, (iv) elismerte, hogy sem tőkével, sem tárgyi feltételekkel nem rendelkező cégektől vásárolt, (v) az ügyletekben résztvevők pontos helyekre nem emlékeztek, (vi) az Indítványozó az áru eredetére okirattal nem szolgált, valamint (vii) M. R. a beszállítók székhelyén soha nem járt.

I.3. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelme

4. Az Indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be (I/4. melléklet), mivel álláspontja szerint az ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdésébe, a Pp. 213. § (1) bekezdésébe, a Pp. 221. § (1) bekezdésébe, a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközött, továbbá az Áfa tv.89. §-át, és a 2006/112 irányelvet, különösen annak 167. cikkét is sértette.
5. Az Indítványozó a felülvizsgálati kérelemben előadta, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete (i) súlyosan megsértette az indokolási kötelezettséget, (ii) nem foglalkozott az Indítványozó által kifejtett egyes kifogásokkal, továbbá (iii) figyelmen kívül hagyta a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott EUB döntést, melynek bevárására egyébként felfüggesztette az eljárást.
6. Az Indítványozó álláspontja szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete vonatkozásában a következő eljárási szabálysértések álltak fenn:
 - a) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság tévesen alkalmazta a bizonyítási mércét, annak vizsgálatát nem végezte el, miközben a bírói gyakorlat szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem foglalkozott az Indítványozó ezzel kapcsolatos kifogásaival, sőt meg sem említi a kérdéskört az ítéletében.
 - b) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésben meghatározott indokolási kötelezettséget, mivel ítéletéből nem derült ki, hogy mi a bíróság által megállapított tényállás, és mi az elfogadott bizonyíték, illetve miért nem helytálló az Indítványozó által előadott okfejtés, illetve még csak említés szintjén sem foglalkozott a bíróság megállapítása kapcsán megjelölt enyhítő körülményekkel.
 - c) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem alkalmazta a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntésben foglalt tesztet, de ezen túlmenően sem voltak bizonyítottak azok az elemek, melyekre a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság okfejtése szerint a levonás alapozható. Az ítélet az EUB végzése kapcsán annyit tartalmaz egy bekezdésben, hogy az alperesi határozat megfelel annak. Ehhez képest az ítélet szerint elsődlegesen az ügyletek fiktitvása alapján tagadható meg a levonás, holott az – eddigi EUB ítéletekben foglalt gyakorlatot összegző - EUB végzés szerint erre tekintettel nem lehetne megtagadni az áfa levonást.

I.4. A Kúria ítélete

7. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítéletével a hatályában fenntartotta a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítéletét.
8. A Kúria indítvánnyal támadott ítélete (I/5. számú melléklet) lényegében az alábbi megállapításokra jutott:

- a) A NAV és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság érdemi döntésének jogalapjaként az Áfa tv. 120. § a) pontját, 127. § (1) bekezdés a) pontját és a Számtv. rendelkezéseit jelölte meg. Az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem hivatkozott e törvényhelyek megsértésére, ezért felülvizsgálati kérelmének azon része, amely e törvényhelyek megjelölése nélkül tartja jogszabálysértőnek a levonási jog megtagadását, nem felel meg a követelményeknek, így érdemben nem bírálható el.
- b) Az Indítványozó a peres eljárás során nem nevezett meg, nem terjesztett elő bizonyítékot, illetve bizonyítási indítványt a NAV határozatában megjelölt adatok, tények, körülmények, bizonyítékok megcáfolására.
- c) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a kereset által vitatott körben minden egyes adatot, tényt, körülményt, bizonyítékot egyenként, egymással egybevetve helytállóan értékelt, teljes körűen eleget tett indokolási kötelezettségének.
- d) A NAV és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az EUB ítéleteivel összhangban jártak el. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megvizsgálta, hogy a NAV határozata összhangban áll-e az EUB döntéseivel.
- e) Az Indítványozó a peres eljárás során nem nevezett meg a NAV bizonyításával szemben olyan adatot, tényt, körülményt, amellyel alátámaszthatta volna, hogy számára valóban a perben vitatott számlák szerinti számlakibocsátók teljesítettek a számlák szerinti módon.

II. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései

9. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III. Az indítvány befogadhatósága egyes feltételeinek teljesülése

10. A jelen indítvány maradéktalanul teljesíti az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának mind formai, mind tartalmi feltételeit.

III.1. A benyújtásra a törvényi határidőn belül került sor

11. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve.

12. Az Indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2018. szeptember 28-án vette át, az alkotmányjogi panasz postára adására pedig az attól számított hatvan napon belül került sor.

III.2. Teljesülnek a további formai követelmények

13. Az indítvány eleget tesz az Abtv. 52. §-ának (1) bekezdésében foglalt további formai követelményeknek is, mivel
- a) megjelöli (i) az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést³, (ii) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit⁴, (iii) a támadott bírói döntéseket,⁵
 - b) tartalmaz a bírói döntések alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést (az indítvány IV. pontja),
 - c) rögzíti a kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére.

III.3. Az Indítványozó jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására

14. Az egyedi ügyben érintett Indítványozó jogosult alkotmányjogi panasszal a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulni az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, mert az ügy érdemében hozott döntés az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette (Abtv. 27. §).

III.4. Az Indítványozó érintettsége fennáll

15. Az Indítványozó az Abtv. 51. §-ának (1) bekezdése szerint jogosultnak és az egyedi ügyben közvetlenül érintettnek tekintendő. Az Indítványozó közvetlen érintettségét megalapozza, hogy felperesként szerepelt a bírói döntések meghozatalához vezető polgári peres eljárásban.

III.5. Az Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette

16. A bírósági eljárás véglegesen, érdemben és a perjogi szabályok szerint lezárult. Az Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, további jogorvoslati lehetőség már nem áll rendelkezésére [Abtv. 27. § b) pont].

III.6. Az indítvány alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel

17. A jogállamisághoz tartozó jogbiztonság elvével és a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, azok lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, így az indítvány felveti annak lehetőségét, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség történehetett, illetve hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéstről van szó (Abtv. 29. §).

³ Az Abtv. 27. §-át.

⁴ Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikkének (1) bekezdését.

⁵ A Kúria Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítéletét és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítéletét.

III.7. Res iudicata nem áll fenn

18. A jelen ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjáról a Tisztelt Alkotmánybíróság még nem döntött [Abtv. 31. § (2) bekezdés].

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

19. Az Indítványozó szerint a támadott ítéletek

- a) ellentétesek jogállamisághoz tartozó jogbiztonság elvével [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés],
- b) sértik a tisztességes eljáráshoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], mely olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [2/2017. (II. 10.) AB határozat 49. pont és az ott hivatkozott joggyakorlat].

IV.1. A jogbiztonság elvének sérelme

20. Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdéséből, a jogbiztonság elvéből fakadóan az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárása során valamely uniós norma értelmezése tárgyában hozott döntései vonatkozásában figyelembe veendő, hogy az Európai Unió Bírósága nem pusztán véleményt nyilvánít, hanem indokolással ellátott ítélettel vagy végzéssel határoz. Értelmezése köti azt a nemzeti bíróságot az előtte folyó jogvita eldöntésekor, amely a döntés címzettje, ugyanakkor mivel az előzetes döntéshozatali eljárás célja az uniós jog egységes értelmezésének a biztosítása, a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.
21. Az Indítványozó álláspontja szerint a támadott döntéseket meghozó Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megsértette a jogbiztonság Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerinti elvét, amikor nem az Európai Unió Bíróság által a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntésével összhangban jártak el.
22. A C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntés értelmében a fiktitivás nem lehet az áfalevonás megtagadásának alapja, a támadott ítéletek ezzel szemben a fiktitivást vizsgálják. Az EUB döntés szerint

„A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti gyakorlat, miszerint az adóhatóság azon okból tagadja meg valamely adóalanytól a számára nyújtott szolgáltatások után fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó levonásához való jogot, hogy nem tekinthetők hitelesnek az e szolgáltatásokra vonatkozó számlák, mivel e számlák kibocsátója nem lehetett az említett szolgáltatások tényleges nyújtója, kivéve ha anélkül, hogy az adóalanytól olyan ellenőrzéseket követelnének meg, amelyeket nem köteles elvégezni, az objektív tényezőkre figyelemmel megállapításra kerül, hogy ezen adóalany tudta, vagy tudnia

kellett volna, hogy az említett szolgáltatások héacsalás részét képezik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.”

„Mindazonáltal az adóhatóság általános jelleggel nem követelheti meg a héalevonási jogát gyakorolni kívánó adóalanytól egyfelől, hogy az arról való meggyőződés érdekében, hogy a korábban teljesítő gazdasági szereplők szintjén nem történt-e szabálytalanság vagy csalás, ellenőrizze, hogy az e jog gyakorlásának alapjául szolgáló szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója rendelkezik-e az e szolgáltatások nyújtásához szükséges erőforrásokkal, és hogy eleget tett-e héabevallási és -fizetési kötelezettségének, vagy másfelől, hogy az említett számlán kívül rendelkezik-e olyan más iratokkal, amelyek alkalmasak annak bizonyítására, hogy e körülmények fennállnak (lásd ebben az értelemben: 2012. június 21-i, Mahagében és Dávid ítélet, C-80/11 és C-142/11, EU:C:2012:373, 60. és 61. pont; 2012. szeptember 6-i Tóth-ítélet, C-324/11, EU:C:2012:549, 45. pont; 2015. október 22-i PPUH Stehcemp ítélet, C-277/14, EU:C:2015:719, 52. pont).”⁶

23. Indítványozó álláspontja szerint a NAV és a támadott ítéleteket meghozó bíróságok nem e fenti rendelkezésnek megfelelően jártak el. Az elsőfokú bíróság szerint, ahogy a fenti 3. c) pontban ismertettük, a fiktitivás önmagában elegendő az adólevonási jog megtagadására, és ugyanezt állapítja meg a Kúria ítélete is, melynek 30. pontja szerint az elsőfokú ítélet a C-446/15. számú végzéssel összhangban van. A NAV határozat és a támadott ítéletek ugyanakkor fentiek alapján nem összhangban, hanem ellentmondásban vannak Indítványozó álláspontja szerint az EUB C-446/15. számú végzéssel.
24. Indítványozó véleménye szerint valójában objektív tényezők alapján kellett volna az adóhatóságnak bizonyítania, hogy az Indítványozó tudott vagy tudnia kellett volna az adókijátszásról, erre azonban nem került sor sem a közigazgatási, sem a bírósági eljárásban.
25. Összességben megállapítható Indítványozó véleménye szerint, hogy a támadott ítéletek ténylegesen mellőzték a C-446/15. Signum Alfa ügyben hozott döntés figyelembe vételét, a jogbiztonság elvének sérelmét okozva.

IV.2. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

26. A Tisztelt Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában - kifejezetten az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontján és az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörével összefüggésben - megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők [3119/2016. (VI. 21.) AB végzés 23. pont].
27. A kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését foglalja egybe, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csak megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes [pl. 3119/2016. (VI. 21.) AB végzés 25. pont].

⁶ Lásd az Európai Bíróság végzésének 44. pontját.

28. A Tisztelt Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint

- a) a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is,
- b) az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik,
- c) az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti,
- d) az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon [3312/2018. (X. 16.) AB határozat 24-25. pont és az ott hivatkozott joggyakorlat].

29. Az Indítványozó álláspontja szerint a jelen ügyben megállapítható, hogy a támadott felülvizsgálati döntést meghozó Kúria megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó indokolt bírói döntéshez való Alaptörvényben biztosított jogot, mivel az ügy lényegi részeire vonatkozó Indítványozói kifogásokkal nem foglalkozott, indokairól nem adott számot.

30. Az Indítványozó előtt ismert, hogy az indokolás hossza önmagában nem alkotmányossági kérdés, pusztán az indokolás rövidege, lényegre törő volta miatt alappal az indokolt bírói döntés hiányára hivatkozni nem lehet – a jelen esetben ugyanakkor nem ez áll fenn, a bírói döntés indokolása több esetben még csak említés szintjén sem ad számot a vizsgálandó kérelemben szereplő érvekről.

- a) A Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jelen indítvánnyal támadott ítéleteikben semmilyen formában sem adtak számot, nem tartalmaznak indokolást az Indítványozónak azon (a felülvizsgálati kérelem 7. pontjában is előadott) érvéről, amely szerint

„Az Art. 97. § (6) bekezdése szerint a nem bizonyított tény az adózó terhére nem értékelhető. Ezzel összhangban mondja ki a bírói gyakorlat,⁷ hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető. Ugyanerre a megállapításra jutott az Emberi Jogok Európai Bírósága is az adóügyekben.⁸ Annak ellenére, hogy ezt a kérdéskört az elsőfokú eljárásban kifogásoltuk,⁹ az elsőfokú bíróság

⁷ Lásd pl. KGD 2011.14.

⁸ Lásd pl. a CASE OF JANOSEVIC v. SWEDEN - 23 July 2002 ítélet 97. pontját.

⁹ Lásd felperes keresetét, és 2016. júniusi előkészítő iratát.

nem foglalkozott e kérdéskörrel, sőt meg sem említi azt ítéletében. Ezzel az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 213. § (1) bekezdést.”

- b) A támadott ítéletek még csak említést szintjén sem foglalkoztak a bíróság megállapítása kapcsán az Indítványozó által megjelölt enyhítő körülményekről (lásd a felülvizsgálati kérelem 10. pontját).
 - c) Ugyancsak nem adott számot a Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a felülvizsgálati kérelem 12. pontjában ismertetett körülményről.
 - d) A Kúria és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem adott számot az Indítványozó azon (a felülvizsgálati kérelem 14. pontjában is hangsúlyozott) érvéről sem, amely szerint *„Tény az, hogy felperes a vevőit ellátta gabonával, és ezt alperes nem is vitatta. Felperesnek tehát volt gabonája, és számlával igazolta a gabona eredetét.”*
 - e) A Kúria az arról történő számot adást is mellőzi, mire alapította azt a megállapítását az ítélet 23. pontjában, hogy *„az elsőfokú bíróság érdemi döntésének jogalapjaként az Áfa tv. 120. § a) pontját [...] jelölte meg”*, miközben erre a jogszabályhelyre a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egyáltalán nem utal sem a rendelkező részben, sem pedig az indokolásban.
31. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének részét képező indokolt bírói döntéshez való jogot a jogvita jellege, valamint az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal (a régi Pp. 275. §-ával) együtt olvasva az Indítványozó álláspontja szerint a fentiekből megállapítható, hogy a Kúria indítvánnyal támadott döntésében a régi Pp. által meghatározott eljárási szempontból nem adott kielégítő indokolást arra nézve, miért tartotta megalapozottnak a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítéletét.
32. Figyelemmel a fentiekre az Indítványozó álláspontja szerint a Kúria Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítélete és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.30.887/2017/8. számú ítélete Alaptörvény-ellenessége megállapításának és az ítéletek megsemmisítésének van helye.

V. Egyebek

33. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben az Indítványozó perújítást nem kezdeményezett.
34. Az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatot mellékelem (I/6. számú melléklet).

Budapest, 2018. november 26.

Tisztelettel: Dr. Szabó Levente Antal ügyvéd
Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda
1011 Budapest, Casinótér 10.

36 36

Melléletek:

- I/1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
I/2. számú melléklet: 2412116182. iktatószámú határozat
I/3. számú melléklet: az FKMB 19.K.30.887/2017/8. számú ítélete
I/4. számú melléklet: Indítványozó Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelme
I/5. számú melléklet: a Kúria Kfv.V.35.065/2018/7. számú ítélete